56

ти никога вече не трѣбва да ме оставяшъ, ~~придружи~~ говорейки мисисъ Отисъ, цѣлувайки трепереще си дѣте и раз-правяйки заплетенитѣ ѝ златни коси.

— Татко, каза спокойно Виргиния, азъ бѣхъ при прекарахъ врѣме ~~привидението~~ призрака. Той умрѣ и ти трѣбва да дойдешъ да го видишъ. Той бѣ много лошъ прегрѣшилъ, но ~~тъй~~ се разкая за всичко ~~което~~ що е вършилъ и ми даде тая кутия съ прекрасни драгоценности преди да умрѣ.

Цялото семейство я гледаше съ нѣмо очудване, но тя бѣ съвършено спокойна и сериозна; и като се ~~обърна~~ повърна назадъ, поведе ги презъ от-~~вора~~ верстието на летвената преграда на долу по единъ ~~таенъ~~ ~~стълба~~ потаенъ ~~стълба~~ коридоръ. Ва-шингтонъ вървѣше отподиръ съ една запалена свѣщь, която бѣ взелъ отъ масата. Най-сетнѣ тѣ ~~стиг-~~ ~~зоха~~ дойдоха до една голѣма дѣбова врата обкована съ ръждясали гвоздеи. Когато Вирджиния ~~се~~ ~~за~~ бутна, тя се разтвори и тѣ ~~влѣ~~ влѣзоха въ една малка и низка стаичка, съ сводесть таванъ и